

8. September 2014

J.nr. 2014 - 4275

CAL/AKL

Høringsnotat vedrørende forslag til lov om ændring af lov om vikarers retsstilling ved udsendelse af et vikarbureau m.v. og lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter

Forslag til lov om ændring af lov om vikarers retsstilling ved udsendelse af et vikarbureau m.v. og lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter blev sendt i høring onsdag den 6. august 2014 med frist onsdag den 3. september 2014.

Følgende organisationer har afgivet høringssvar: FA, DA, Danske Regioner, KTO, FTF, CFU, LO, Krifa, Det Faglige Hus, Dommerforeningen og Danske Advokater.

Herudover er der afgivet høringssvar fra Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten samt Københavns Byret.

1. Bemærkninger fra organisationer på arbejdsgiverside

Arbejdsgiverorganisationerne er fremkommet med følgende:

Finanssektorens Arbejdsgiverforening

FA noterer sig, at lovudkastet og bemærkningerne hertil er baseret på den betænkning, som Udvalget om fagretlig behandling af sager om overholdelse af vikarloven afgav i februar 2014. FA deltog i udvalgsarbejdet og har ikke specifikke bemærkninger til det fremsendte lovudkast. FA er enig i, at det er hensigtsmæssigt, at kompetencen til at fortolke vikarlovens § 3, stk. 5 ligger hos Arbejdsretten. Henset til, at Arbejdsrettens kompetence udvides udbeder FA sig Beskæftigelsesministeriets bemærkninger til, hvilke konsekvenser dette kan få for Arbejdsrettens berammelses- og sagsbehandlingstid.

Kommentar:

Efter Beskæftigelsesministeriets vurdering vil antallet af sager, der som følge af lovforslaget vil blive behandlet ved Arbejdsretten, være relativt begrænset, og den foreslåede lovændring forventes ikke at have væsentlig betydning for Arbejdsrettens berammelses- og sagsbehandlingstid.

Dansk Arbejdsgiverforening

DA bemærker, at man sammen med de øvrige hovedorganisationer har deltaget i Udvalget om fagretlig behandling af sager om overholdelse af vikarloven, hvis betænkning ligger til grund for det fremsendte lovforslag. DA vil gerne benytte lejligheden til at kvittere for det konstruktive arbejde i udvalget.

DA støtter det fremsendte lovforslag og har ingen yderligere bemærkninger.

Danske Regioner har ikke bemærkninger til lovforslaget.

2. Bemærkninger fra organisationer på lønmodtagerside

Lønmodtagerorganisationerne er fremkommet med følgende:

Landsorganisationen i Danmark

LO bemærker blot, at man fuldt ud støtter de foreslåede lovændringer.

FTF

FTF bemærker, at det har været et ønske fra arbejdsmarkedets parter side, at sager om overholdelse af vikardirektivet/vikarloven kan blive behandlet ved Arbejdsretten eller i det fagretlige system, hvis den enkelte vikar er medlem af en faglig organisation. Det fremsendte lovudkast imødekommer også FTF's ønsker i så henseende, og FTF har ingen yderligere bemærkninger hertil, men kan i det hele tilslutte sig forslaget.

Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO) og Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU) har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Det Faglige Hus

Det Faglige Hus bemærker, at det fremgår af forslaget, at formålet er at sikre, at Arbejdsretten tager stilling til visse spørgsmål efter vikarloven for at sikre en ensartet håndhævelse. Det foreslås herunder, at den enkelte lønmodtager selv skal kunne indbringe spørgsmål efter loven for Arbejdsretten, jf. lovforslagets § 2, nr. 4. Det fremgår videre, at sagen tillige kan indbringes af "vikarens lønmodtagerorganisation". Andre spørgsmål om overholdelse af vikarloven kan efter forslaget alene indbringes for Arbejdsretten, hvis vikaren er medlem af "en faglig organisation". Det gælder efter lovforslaget også i relation til virksomheder, som ikke har indgået en overenskomst. For at undgå misforståelser om kompetencen til at indbringe sager efter vikarloven skal Det Faglige Hus på denne baggrund bede om at få præciseret, om udtrykket "en faglig organisation", ifølge lovforslaget også omhandler fagforeningerne i Det Faglige Hus, eller om retsstillingen - bortset fra den specifikke bestemmelse i forslagets § 1 om et nyt § 3, stk. 7, i vikarloven - er tænkt at skulle være som situationen er i dag, jf. arbejdsretslovens § 11, stk. 2, hvorefter det alene er faglige organisationer, der tillige er overenskomstparter, der har adgang til Arbejdsretten.

Kommentar:

Ministeriet bemærker til ønsket om at få præciseret, hvad der ligger i begrebet "faglig organisation" i det foreslåede stk. 6 i vikarloven, at det ikke er en forudsætning, at den faglige organisation er overenskomstpart, som tilfældet er i arbejdsretslovens § 11, stk. 2. Hvad der i det enkelte tilfælde vil blive anset for en faglig organisation vil bero på en konkret vurdering, idet der blandt andet vil skulle tages stilling til, om den pågældende organisation varetager et fagligt formål.

Krifa

Krifa bemærker, at man ikke finder, at der er reelle grunde til at lave den foreslåede ændring. Der ses ikke at være grund til, at sagsbehandling og domsafsigelse i forhold til den individuelle rettighed skal foregå ved Arbejdsretten. Krifa påpeger, at lovforslaget bryder med to-instansprincippet, at nogle sager fortsat vil skulle afgøres ved de civile domstole, som med lovforslaget vil få mindre erfaring med behandling af sådanne sager, og at tvister fremover kun kan løses i København, hvilket er fordyrende og besværligt.

Kommentar:

Ministeriet bemærker, at spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en overenskomst som beskrevet i vikarlovens § 3, stk. 5 – hvilket efter lovforslaget i alle tilfælde skal afgøres ved Arbejdsretten – er et

principielt overenskomstmæssigt spørgsmål og ikke en individuel rettighed. Arbejdsretten synes at være det naturlige forum for afgørelse af, om en overenskomst er landsdækkende og indgået af en mest repræsentativ arbejdsmarkedspart.

For så vidt angår sager om overholdelse af ligebehandlingsprincippet i vikarlovens § 3, stk. 1, bemærkes, at sådanne sager kan anlægges ved Arbejdsretten, men de kan også anlægges ved en civil domstol, og hvis man fra lønmodtagerside vælger at rejse sagen ved en civil domstol, vil der både være mulighed for behandling af sagen ved to instanser og sagen behøver ikke blive behandlet i København. Med hensyn til spørgsmålet om rettens erfaring med behandling af sådanne sager kan det anføres, at det nok drejer sig om forholdsvis få sager, og mens erfaringen med behandling heraf efter lovforslaget i nogen grad vil blive samlet i Arbejdsretten, vil lovforslaget næppe have den helt store betydning i relation til den enkelte byrets erfaring med sådanne sager, som under alle omstændigheder må antages at være begrænset.

3. Bemærkninger fra andre

Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret, Sø- og Handelsretten samt Dommerforeningen har ingen bemærkninger til forslaget.

Danske Advokater

Danske Advokater bemærker, at den nye kompetence for Arbejdsretten til at behandle sager om overholdelse af ligebehandlingsprincippet synes svær at begrunde i sager, hvor der intet overenskomstmæssigt eller kollektivt grundlag påberåbes. Sager om lige- og forskelsbehandling behandles traditionelt ved de almindelige domstole og lovforslaget udgør efter Danske Advokaters opfattelse ikke en styrkelse af ligebehandlingsområdet. Endvidere kan sager blive forsinkede, da de almindelige domstole skal behandle øvrige spørgsmål, mens Arbejdsretten skal tage stilling til spørgsmål om overholdelse af vikarlovens ligebehandlingsprincip.

Til det i lovforslaget anførte om, at sager kan indbringes for Arbejdsretten af personer, der har en ”konkret og aktuel interesse i den pågældende sag” foreslås ordet ”væsentlig” tilføjet, således at afgrænsningen i højere grad kommer til at svare til afgrænsningen i den civile retspleje af, hvem der har retlig interesse.

Kommentar:

Det synes ikke nødvendigvis nærliggende at sammenligne sager om overholdelse af vikarlovens ligebehandlingsprincip med sager om lige- og forskelsbehandling generelt, idet der er tale om et afgrænset og konkret princip om, at vikarer ikke må stilles ringere end fastansatte på en brugervirksomhed. Ligebehandlingsprincippet i vikarloven henviser blandt andet til overenskomster på brugervirksomheden, og selvom der ikke altid vil være sådanne overenskomster i konkrete sager, er muligheden for, at en sådan overenskomst er gældende og relevant en del af begrundelsen for, at Arbejdsretten kan behandle sådanne sager. Som nævnt ovenfor er det en mulighed at indbringe en sådan sag for Arbejdsretten og i valget af domstol kan der blandt andet lægges vægt på, hvilke øvrige spørgsmål i relation til vikarloven, der eventuelt skal behandles. Skal der tages stilling til en overenskomst, jf. vikarlovens § 3, stk. 5, vil det kunne spare tid at vælge Arbejdsretten, mens det vil kunne være tidsbesparende at vælge en civil domstol, hvis der fx også skal tages stilling til en klausul som nævnt i vikarlovens § 4, stk. 1.

Som det også er anført i bemærkningerne til lovforslaget sigter det anførte om ”konkret og aktuel interesse i den pågældende sag” ikke – eller ikke primært – til civile retlige principper om retlig interesse, men til principper i relation til iværksættelse af kollektive kampskridt. Der er derfor ikke tilføjet et krav om, at interessen skal være væsentlig, i lovforslaget.